

INGEZONDEN.

PITUITRINE BIJ BARING.

WESLY geeft den raad (van VAN DER HOEVEN) om dit middel alleen in te spuiten bij volkomen ontsluiting, gebroken vliezen en ingedaalden schedel. Hiermede zal ieder, die het bij vele verlossingen heeft gebruikt, zich in het algemeen kunnen vereenigen. Maar wanneer hij geroepen mocht worden bij een multipara met 6 cM. ontsluiting, afgelopen vruchtwater en groote weeënzwakte, wordt dan „individualiseeren” niet noodzakelijk?

Laat hij dan gerust een spuit pituitrine geven, maar de kraamkamer niet verlaten, want dan ziet hij misschien, evenals ik, binnen een half uur het kind ter wereld.

Scheveningen, Juni 1922.

H. A. MOLEMA.

OP DEN VERKEERDEN WEG.

Naar aanleiding van het ingezonden stuk van VAN GELDEREN in de vorige aflevering van het *Tijdschrift* wensch ik het volgende op te merken.

Het staat prof. VAN RIJNBEEK natuurlijk volkomen vrij in het *Tijdschrift* te betoogen, dat ook de geneeskundige stand een eigen vertegenwoordiger in de Tweede Kamer dient te hebben; waarom zou dat ook niet? Zelfs kan hij nog verder gaan en de noodzakelijkheid bepleiten van een ministerie voor de volksgezondheid met een geneeskundige aan het hoofd. Dit zou in elk geval een meer afdoende maatregel zijn, waarover nog wel een hartig woordje kan gesproken worden.

Maar VAN GELDEREN heeft volkomen gelijk, wanneer hij beweert, dat het *Nederl. Tijdschrift voor Geneeskunde* niet de plaats is om politieke propaganda te drijven. Want dit doet VAN RIJNBEEK zeer zeker, wanneer hij, en nog wel als 1e beheerende redacteur in een hoofdartikel, een bepaalde candidatuur gaat aanbevelen, al geldt dit niemand minder dan prof. SALTET. Hij beweert wel, dat zijn kandidaten tot geen partij behooren en dus buiten de politiek staan, maar niemand zal zoo naief zijn, om dit zoo maar voetstoots aan te nemen. Wie samen met jhr. VAN BERESTEIJN, dr. J. VAN LEEUWEN en ds. H. G. VAN WIJNGAARDEN op één lijst komt te staan, kan niet zonder eenige politieke kleur zijn, zelfs al wordt hij gesteld door een groep van personen, die zich nog wel „onafhankelijken” noemen.

Naar het ook mij voorkomt, bevindt zich prof. VAN RIJNBEEK thans op den verkeerden weg en behooren zijn artikelen niet thuis in het *Tijdschrift voor Geneeskunde*, dat boven en buiten alle politiek staat, en dat tevens het orgaan is van de Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst.

Zeist, 10 Juni 1922.

D. SCHERMERS.

Misschien is inderdaad niemand zonder eenige „politieke kleur”. Maar welk ook het vage politieke tintje moge zijn, dat men bij collega SALTET onderstellen kan, dat legt hier geen gewicht in de schaal. Wat hem candidaat heeft doen stellen en wat mij er toe gebracht heeft, hem aan te bevelen, zijn juist zijn niet-politieke eigenschappen en hoedanigheden van wetenschappelijk geneesheer. Deze maken hem zoo uitermate geschikt als neutraal vertegenwoordiger van onzen stand op te treden.

G. VAN RIJNBEEK.